

معتبرسازی برگردان فارسی پرسشنامه پیمايش بیمارستان در مورد فرهنگ اینمي بیمار با استفاده از تکنیک تحلیل عاملی تأییدی

جواد مقری^۱، امین قنبرنژاد^۲، محبوبه مقری^۳، عباس رحیمی فروشانی^۴، علی اکبری ساری^۵، محمد عرب^{۶*}

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۱۸

تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۱۲

چکیده:

زمینه و هدف: اینمی بیمار یکی از مهمترین اجزای کیفیت مراقبت سلامت می‌باشد. با توجه به اینکه ارزیابی فرهنگ موجود اینمی نخستین گام در ارتقای سطح اینمی بیمار است، بر آن شدیدم تا با ترجمه و معتبرسازی یکی از پرکاربردترین ابزارهای سنجش فرهنگ مربوطه (پرسشنامه Hospital Survey On Patient Safety culture (HSOPS) یا به اختصار PS) برای نخستین بار در ایران، گامی در جهت بهبود کیفیت مراقبت سلامت در بیمارستان‌های کشورمان برداریم.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش مقطعی و در میان ۴ بیمارستان عمومی دانشگاه علوم پزشکی تهران که به شکل هدفمند انتخاب شده بودند، انجام گرفت. پرسشنامه‌ها به شکل تصادفی در میان ۴۲۰ نفر از اعضای جامعه پژوهش توزیع، و پس از تکمیل جمع آوری گردید. یافته‌ها با استفاده از تکنیک تحلیل عاملی تأییدی، همبستگی درونی و همبستگی بینایی مورد تحلیل قرار گرفت.

نتایج: مقدار تابع برآش برابر با ۱۴/۲۵ بود و با توجه به این مقدار برای تابع برآش، مقدار شاخص نیکویی برآش ۹۶/۰ به دست آمد. همبستگی درونی سؤالات در پرسشنامه فارسی تقریباً در تمامی حیطه‌ها پایین تر از پرسشنامه اصلی بود و دامنه‌ای بین ۵۷/۰ تا ۸/۰ را به خود اختصاص داد.

نتیجه گیری: با توجه به یافته‌ها برگردان فارسی پرسشنامه مذکور به عنوان ابزاری معتبر برای ارزیابی فرهنگ اینمی بیمار در بیمارستان‌های کشورمان معرفی می‌گردد.

کلمات کلیدی: فرهنگ اینمی بیمار، پرسشنامه HSOPS معتبرسازی، تحلیل عامل تأییدی، بیمارستان عمومی

۱ دانشجوی دکتری تخصصی سیاستگذاری سلامت، گروه علوم مدیریت و اقتصاد بهداشت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
 ۲ کارشناس ارشد آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
 ۳ دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
 ۴ دانشیار، گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران
 ۵ دانشیار، گروه علوم مدیریت و اقتصاد بهداشت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران (* نویسنده و مسئول)

۱۹ و ۲۰). HSOPS دارای سؤالات متنوعی بوده که به کمک آن‌ها فرهنگ ایمنی بیمار را با توجه به ابعاد تشکیل دهنده آن ارزیابی می‌کند (۱۷). با عنایت به اهمیت ایمنی بیمار و اثرات گسترده‌ای که بر بیماران و نظام سلامت کشورمان دارد، و همچنین محدود بودن مطالعات پژوهشی در این حوزه و نبود ابزاری معتبر برای سنجش فرهنگ در حیطه مذکور در بیمارستان‌های کشورمان، بر آن شدیدم تا با انجام این مطالعه یکی از پرکاربردترین ابزارهای سنجش فرهنگ ایمنی بیمار را ضمن برگرداندن به زبان فارسی معتبر نموده، و برای استفاده در بیمارستان‌های کشورمان آماده نماییم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بصورت توصیفی- تحلیلی و از نوع مقطوعی^۲ است که در یک بازه زمانی شش ماهه از تیر ماه تا دی ماه سال ۱۳۸۸ انجام پذیرفت. برای تعیین محیط پژوهش از میان هفت بیمارستان عمومی^۳ دانشگاه علوم پزشکی تهران، چهار بیمارستان شریعتی، ولی عصر، سینا و ضیائیان به صورت هدفمند^۴ و با توجه به بزرگی، پراکنده‌گی جغرافیایی و همکاری مناسب با پژوهشگر بعنوان چهار خوشه^۵ انتخاب گردیدند. جامعه پژوهش در این مطالعه پرستاران، پزشکان، کارکنان آزمایشگاه و رادیولوژی شاغل در این بیمارستان‌ها بودند. تعداد کلی این پرسنل در بیمارستان‌های مذکور ۲۱۳۵ نفر بود (شریعتی: ۸۵۱ نفر، سینا: ۶۳۳ نفر، ولی عصر: ۴۸۸ نفر، ضیائیان: ۱۶۳ نفر). تعداد پرسنل به تفکیک شغل بیمارستانی نیز به این شرح می‌باشد: پرستار: ۱۲۲۵ نفر، پزشک: ۵۶۰ نفر، شاغل در آزمایشگاه: ۲۵۴ نفر و شاغل در رادیولوژی: ۹۶ نفر.^۶ در این پژوهش از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده استفاده گردید. با توجه به اینکه هدف مطالعه معتبرسازی ابزار از طریق تحلیل عامل تأییدی^۷ (CFA) بود، لذا از راهبردهای پیشنهادی برای حجم نمونه مورد نیاز یک آنالیز تحلیل عاملی تأییدی استفاده گردید. یکی از این راهبردها تعیین حجم نمونه با توجه به تعداد پارامترها (حداقل پنج مورد بازی هر پارامتر) می‌باشد و ۲۲ و ۲۳ (۱۸). با عنایت به اینکه پرسشنامه HSOPS دارای ۸۴ پارامتر است (۴۲ تا مربوط به بارهای عاملی سؤالات) و ۴۲ تا دیگر مربوط به واریانس ویژه (واریانس

ایمنی بیمار یکی از مهمترین اجزای کیفیت مراقبت سلامت می‌باشد (۱)؛ به همین علت در دهه گذشته بخوبی جای خود را در بخش سلامت باز نموده و از اهمیت بسیار فراوانی در میان کشورهای ثروتمند و فقیر برخوردار گشته است (۲). مطالعات مختلف در جای جهان نشان داده اند که بین ۲/۹ تا ۱۶/۶ از بیماران در بخش‌های مختلف بیمارستان دچار عوارض ناخواسته ناشی از درمان می‌شوند (۱۱-۳). این در حالیست که بنا بر باور کارشناسان بیش از نیمی از این عوارض قابل پیشگیری می‌باشد (۱). از سوی دیگر سطح خطاهای پزشکی در سراسر جهان بسیار بالا بوده و یکی از ۵ علل مهم مرگ و میر را به خود اختصاص داده است (۱۲). طبق برآورد سازمان جهانی بهداشت ده ها میلیون نفر همه ساله در اثر خطاهای پزشکی و فرایند‌های غیر ایمن درمانی جان خود را از دست داده و یا دچار ناتوانی می‌شوند (۱۳). این خطاهای در کنار تولید درد و رنج برای مردم هزینه گزافی را نیز بر پیکره نظام سلامت وارد می‌آورد. صاحب‌نظران بر این عقیده هستند که به منظور بهبود کیفیت و ارتقای ایمنی بیمار بایستی در کنار مداخلات ساختاری مختلف، فرهنگ ایمنی بیمار را نیز در میان کارکنان خود بوجود آورند. فرهنگ سازمان متشكل از ارزش‌ها، باورها، هنجارها، الگوهای رفتاری و آداب و سنت مشترک کارکنان می‌باشد که نشان دهنده چگونگی انجام کارها در چنین محیطی هستند (۱۴). فرهنگ ایمنی یکی از ابعاد فرهنگ سازمانی است و در سازمانی که از فرهنگ ایمنی مثبتی برخوردار است، تمامی کارکنان در سطوح مختلف ایمنی بیمار را ارج نهاده و آن را بعنوان اولویت اصلی سازمان در نظر می‌گیرند (۱۵). از سوی دیگر نخستین گام به منظور بهبود فرهنگ ایمنی بیمار ارزیابی سطح موجود آن در بیمارستان می‌باشد. ارزیابی فرهنگ مذکور در کنار اینکه ما را با نگرش‌ها و رفتارهای مدیریت بیمارستان نسبت به ایمنی بیمار بیش تر آشنا می‌کند، کمک می‌کند تا نقاط قوت و ضعف سازمان را نیز در شناسایی کنیم (۱۵ و ۱۶).

برای ارزیابی فرهنگ ایمنی بیمار ابزار متعددی موجود می‌باشد (۱۷ و ۱۸). یکی از این ابزارها پرسشنامه "ارزیابی بیمارستان در مورد فرهنگ ایمنی بیمار"^۱ (HSOPS) (HSOPS) می‌باشد که توسط آژانس کیفیت و تحقیقات سلامت در سال ۲۰۰۴ معرفی شده است. این پرسشنامه یکی از رایج ترین ابزارهای موجود برای ارزیابی فرهنگ ایمنی بیمار بوده (۱ و ۲) و تا بحال در مطالعات متعددی از جمله در کشورهای آمریکا، انگلیس، هلند، ترکیه و ... از آن استفاده شده است

² Cross-Sectional

³ General

⁴ Purposeful

⁵ Cluster

⁶ Stratified Sampling

⁷ Confirmatory Factor Analysis

¹ Hospital Survey On Patient Safety culture

از استادی و صاحب‌نظران مسلط به زبان انگلیسی (دو نفر استادی علوم مدیریت، دو نفر صاحب‌نظران بالینی) قرار گرفت. پس از اصلاح موارد مورد نظر (۹ مورد از ۴۲ سؤال) و اعمال تغییرات لازم، نسخه دوم پرسشنامه آماده گردید. در مرحله آخر نیز به منظور ارزیابی پایایی بیرونی، پرسشنامه بین ۳۰ نفر از اعضای جامعه مورد نظر بصورت تصادفی و در دو نوبت به فاصله زمانی ۱۰ روز توزیع شد (روش آزمون – باز آزمون). پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها مشخص گردید که ۲ سؤال از مجموع سؤالات پرسشنامه دارای همبستگی قبل و بعد پایینی هستند، که با مشورت استادی و بازنگری در ترجمه، سعی شد ابهامات احتمالی رفع گردد. به این ترتیب نسخه سوم پرسشنامه پس از چند مرحله اصلاحات صورت گرفته نهایی گردید.

یافته‌ها:

پس از جمع آوری داده‌ها به منظور بررسی چگونگی ساختار برگردان فارسی پرسشنامه HSOPS از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. بدین منظور با استفاده از مدل ۱۲ عاملی متعامد^۵ گردیده شد. کمترین مربعات وزنی (بللت پنج گزینه ترتیبی بودن سؤالات) برای حل معادلات مربوط به آن، مقدار بارهای عاملی^۶ برای هر هر یک از سؤالات و چگونگی برازش مدل به آن‌ها بdst آمد. از سوی دیگر با استفاده از آزمون‌های همبستگی و همبستگی درونی یکبار دیگر چگونگی ساختار پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت با بهره گیری از آزمون‌های آنالیز واریانس، -t test، و محاسبه میانگین و انحراف معیار چگونگی پاسخ به سؤالات نتایج در قالب جداولی ارائه شده است.

تحلیل عاملی تأییدی^۷

پس از حل معادلات مدل ۱۲ عاملی متعامد با استفاده از روش کمترین مربعات وزنی، پارامترهای مختلف برآورد شده و با توجه به مقادیرشان به حیطه‌های مختلف تخصیص داده شدند. طبق نتایج بدست آمده مقدار تابع برازش^۸ برابر با ۱۴/۲۵ می‌باشد. با توجه به این مقدار برای تابع برازش، مقدار شاخص نیکویی برازش^۹ برابر با ۰/۹۶ و مقدار شاخص نیکویی برازش تعدیل شده برای درجه آزادی^{۱۰} است، برابر با ۰/۹۸ می‌باشد، که بنا بر این شاخص‌ها، مدل دارای برازش بسیار خوب به داده‌ها می‌باشد.

⁵ Orthogonal 12-factor model

⁶ Factor Loadings

⁷ Confirmatory Factor Analysis

⁸ Fit Function - FF

⁹ Goodness of Fitness Index - GFI

¹⁰ Adjusted Goodness of Fitness Index - AGFI

خطا)، حجم نمونه ۴۲۰ بdst آمد. سپس جامعه پژوهش در چهار طبقه^۱ تقسیم شده (پزشک، پرستار، کارکنان آزمایشگاه و رادیولوژی) و مناسب با تعداد پرسنل، نمونه مورد نیاز در هر طبقه و نیز هر یک از بیمارستان‌ها تعیین شد.^۲ به این ترتیب نمونه انتخابی از بیمارستان‌ها مورد مطالعه به این صورت مقرر گردید: شریعتی: ۱۶۷ (پرستار: ۹۲، پزشک: ۴۹، آزمایشگاه: ۲۰، رادیولوژی: ۷)، سینا: ۱۲۴ (نفر (پرستار: ۶۷، پزشک: ۳۶، آزمایشگاه: ۱۱، رادیولوژی: ۱۰)، ولی‌عصر: ۹۶ (پرستار: ۶۴، پزشک: ۱۴، آزمایشگاه: ۱۵، رادیولوژی: ۳) و ضیائیان: ۳۲ (نفر (پرستار: ۱۷، پزشک: ۷، آزمایشگاه: ۵، رادیولوژی: ۳)). پس از این مرحله نیز پرسشنامه‌ها بصورت تصادفی در هر طبقه توزیع گردید.

ابزار گردآوری داده‌ها

برای جمع آوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه استاندارد «پیمایش بیمارستان در مورد فرهنگ ایمنی بیمار^۳» معروف به (HSOPS) استفاده گردید. این پرسشنامه بوسیله آذنس کیفیت و تحقیقات مراقبت سلامت^۴ در سال ۲۰۰۴ طراحی گردیده و تا کنون بارها برای ارزیابی نظرات کارکنان بیمارستان در مورد فرهنگ ایمنی بیمار در نقاط مختلف دنیا مورد استفاده قرار گرفته است. پرسشنامه مذکور دارای ۴۲ سؤال می‌باشد که بعد مختلف فرهنگ ایمنی بیمار را مورد سنجش قرار می‌دهد. همچنین در بردارنده دو سؤال در مورد این که پاسخ دهنده‌گان بطور کلی چه نمره‌ای را برای این نظریه داشتند در واحد خود در نظر می‌گیرند و اینکه در طی ۱۲ ماه گذشته چند مورد گزارش دهی خطا داشته‌اند، می‌باشد. در آخر نیز شش سؤال در مورد واحد محل خدمت، سابقه کار در بیمارستان، سابقه کار در واحد محل خدمت، سابقه کار در حرفه فعلی، مدت زمان کار در هفته، پست سازمانی، و چگونگی تعامل با بیماران گنجانده شده است. در این پرسشنامه برای بدست آوردن نظرات پاسخ دهنده‌گان از مقیاس پنج نقطه‌ای لیکرت برای اعلام توافق (۱: کاملاً مخالفم - ۵: کاملاً موافقم) و یا تناوب (۱: هیچگاه - ۵: همیشه) استفاده شده است. همچنین در این پرسشنامه به منظور افزایش دقت، سؤالات با بار معنایی مثبت و منفی طراحی گردیده که مخالفت با سؤالات دارای بار معنایی منفی مبین مطلوبتر بودن وضعیت مورد نظر می‌باشد.

در ابتدا محققین ترجمه اولیه پرسشنامه مذکور را به زبان فارسی انجام دادند. سپس به منظور رفع کاستی‌های احتمالی موجود در ترجمه، نسخه اصلی و ترجمه آن در اختیار چهار تن

¹ Strata

² Proportional Allocation

³ Hospital Survey On Patient Safety Culture

⁴ Agency of Health Research and Quality - AHRQ

عاملی ۰/۳۴، و سؤال ۱۷ با ۰/۱ مربوط به حیطه دو (در کلی از وضع موجود اینمی بیمار) بوده و کم ترین بارهای عاملی را به خود اختصاص دادند. فاکتورهای مختلف در مجموع و بطور مشترک توجیه کننده ۷۷/۸٪ واریانس در پاسخ ها می باشند (جدول شماره ۱).

بارهای عاملی بدست آمده در مورد تمامی سؤالات بجز در مورد سؤال ۱۵ (در این واحد اینمی بیمار برای انجام کار بیش تر فدا می شود)، و سؤال ۱۷ (در این واحد مشکلات مربوط به اینمی بیمار وجود دارد)، گستره ای از ۰/۳۹ تا ۰/۸۷ را شامل می شدند، که حاکی از مناسب بودن ساختار پرسشنامه ترجمه شده بود. گفتنی است سؤال ۱۵ با بار

جدول ۱ - بارهای عاملی هر یک از سؤالات پرسشنامه در حیطه مربوطه

D12	D11	D10	D9	D8	D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	سوالات پرسشنامه
										۰/۶۲		هنگامیکه اشتباہی رخ می دهد، ولی بیش از آنکه بیمار را تحت تأثیر قرار دهد کشف و تصحیح می شود.
										۰/۸۷		هنگامیکه اشتباہی رخ می دهد، اما آن اشتباہ به اندازه ای مهم نیست که بتواند به بیمار صدمه بزند
										۰/۷۸		هنگامیکه اشتباہی رخ می دهد که می تواند منجر به آسیب زدن به بیمار شود، ولی در نهایت هیچ اتفاقی برای بیمار نمی افتد.
										۰/۶۵		تنها شناس و اقبال باعث می شود که اشتباهات جدی تر در اینجا اتفاق نیافتد.
										۰/۳۴		ایمنی بیمار هیچگاه برای انجام کارهای بیشتر فدا نمی شود.
										۰/۱		در این واحد مشکلات مربوط به ایمنی بیمار وجود دارد.
										۰/۴۲		سیستم ها و رویه های موجود در این واحد در جلوگیری از بروز خطای بخوبی عمل می کنند.
										۰/۶۳		سوپراوایزور/مدیر این واحد هنگامیکه مشاهده می کند کاری بر طبق رویه های اینمی بیمار انجام گرفته از کارکنان تشکر کرده و از آنان تمجید می کند.
										۰/۶۹		سوپراوایزور/مدیر این واحد به طور جدی به پیشنهادات کارکنان برای بهبود اینمی بیمار توجه می کند.
										۰/۵۹		زمانیکه فشار کار زیاد می شود، سوپراوایزور/مدیر از ما می خواهد که سریعتر کار کنیم، حتی اگر به معنی میانبر زدن (عدم انجام قسمتی از کار) باشد.
										۰/۶۶		سوپراوایزور/مدیر این واحد از مشکلات مربوط به امنیت بیمار که به میزان زیاد نیز رخ می دهد چشم پوشی می کند.
										۰/۵۲		کارکنان این واحد فعالانه کارهای مختلفی را بمنظور بهبود اینمی بیمار انجام می دهند.
										۰/۶۲		در اینجا اشتباهات منجر به ایجاد تغییرات ثابت می شود.
										۰/۵۳		پس از آنکه به منظور بهبود اینمی بیمار تغییراتی ایجاد کردیم، اثری خشی تغییرات را مورد ارزیابی قرار می دهیم.
										۰/۶۹		کارکنان در این واحد از یکدیگر حمایت می کنند.
										۰/۵۴		زمانیکه نیاز به انجام دادن کار زیاد در مدت زمان کوتاهی هستیم، همگی بعنوان یک تیم دور هم جمع می شویم تا به کمک هم آنرا انجام دهیم.
										۰/۶۲		در این واحد کارکنان با احترام با یکدیگر برخورد می کنند.
										۰/۳۹		زمانیکه یک قسمت در این واحد با کار زیادی روپردازی شود، سایر قسمت های واحد به کمکش می شتابند.
										۰/۸۱		کارکنان در صورت مشاهده عملی که ممکن است برای بیمار ایجاد مشکل کند، آزادانه و با صراحة لب به سخن می گشایند

D12	D11	D10	D9	D8	D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	سوالات پرسشنامه
					۰/۴۹							کارکنان می توانند آزادانه اقدامات و تصمیمات مسئولین بیمارستان را مورد پرسش قرار دهند.
					۰/۶							کارکنان زمانیکه احساس میکنند اقدامی می تواند اینمی بیمار را به مخاطره بیندازد، از تذکر ددن و جویا شدن دلیل انجام آن هراس دارند
				۰/۷۸								به ما درباره تغییراتی که براساس گزارش های حوادث ناخواسته صورت می پذیرد، بازخورد داده می شود.
				۰/۶۷								ما از خطاهایی که در این واحد اتفاق می افتد مطلعیم.
				۰/۵۸								در این واحد، ما در رابطه با راه های مقابله با وقوع مجدد خطا به بحث می نشینیم.
				۰/۱۸۶								کارکنان احساس می کنند اشتباهاشان باعث می شود که در مورد آن ها طرز فکر تغییر کرده و بگونه ای دیگر به آن ها نگریسته شود
				۰/۵								وقتی حادثه ای گزارش می شود، احساس می شود که بیش تر در مورد شخص نوشته می شود تا خود مسئله
				۰/۵۷								کارکنان نگران این هستند که اشتباهاشان در پرونده شغلی آن ها ثبت شود.
				۰/۶۳								تعداد کارکنان برای انجام کار کافی می باشد.
				۰/۷۱								کارکنان در این واحد ساعت های طولانی کار می کنند. (بیش از زمان ایده آل کار پرسنل برای مراقبت از بیمار)
				۰/۴۲								ما از کارکنان موقت بیش از حد استاندارد (ایده آل برای مراقبت از بیمار) استفاده می کنیم.
				۰/۳۹								ما در "وضعیت بحرانی" کار می کنیم یعنی سعی می کنیم حجم زیادی از کار را با سرعت بسیار زیاد انجام دهیم.
				۰/۶۹								مدیریت بیمارستان جو کاری را بوجود آورده که اینمی بیمار را ارتقا می بخشد.
				۰/۸۶								اقدامات مدیریت بیمارستان نشان می دهد، مسئله اینمی بیمار در بیمارستان از اهمیت بسیار زیاد برخوردار بوده و جزء اولویت هاست.
				۰/۶۲								به نظر می رسد که مدیریت بیمارستان فقط پس از رخدادن یک حادثه ناخواسته به مسئله اینمی بیمار علاقه مند شده و توجه نشان می دهد.
				۰/۶۳								واحدهای بیمارستانی با یکدیگر به خوبی هماهنگ نیستند.
				۰/۶۲								همکاری خوبی بین واحدهایی که نیاز به کار با یکدیگر دارند وجود دارد.
				۰/۵۲								کار کردن با کارکنان سایر بخش های بیمارستان برایمان ناخواهی است.
				۰/۶۵								واحدهای بیمارستانی به منظور فراهم کردن بهترین مراقبت برای بیمار به خوبی با یکدیگر کار می کنند
				۰/۵۴								در هنگام جابجایی بیماران از واحدی به واحد دیگر ممکن است بعضی از چیزها از قلم بیفتند.
				۰/۷								اطلاعات مهم در مورد مراقبت از بیمار اغلب به هنگام تغییر شیفت از دست می رود (گم می شود).
				۰/۴۲								اغلب در مبادله اطلاعات ما بین بخش های بیمارستانی مشکل بوجود می آید.
				۰/۴								تغییر شیفت کارکنان در این بیمارستان برای بیماران ایجاد مشکل می کند

گفتنی است دلیل پایین بودن همبستگی درونی در حیطه دو وجود سؤال ۱۷ (در این واحد مشکلات مربوط به ایمنی بیمار وجود دارد) بوده و با حذف این آیتم همبستگی درونی به عدد ۰/۶۶ افزایش می یابد. آلفای کرونباخ مربوط به همبستگی درونی^۲ کل حیطه ها عدد ۰/۸۲، و ضریب اسپیرمن-براؤن^۳ ، ۰/۸۱ بدست آمد (جدول شماره ۲).

^۱ همبستگی درونی سؤالات در حیطه های مختلف در پرسشنامه پرسشنامه فارسی تقریباً در تمامی حیطه ها پایین تر از پرسشنامه اصلی بود. تنها در حیطه سه (انتظارات و اقدامات مدیر در راستای ایمنی بیمار)، و حیطه نه (مسائل مربوط به کارکنان) همبستگی درونی سؤالات در نسخه فارسی کمی بیش تر از پرسشنامه اصلی مشاهده شد. کم ترین همبستگی درونی مربوط به حیطه دو (در کلی از ایمنی بیمار) با ۰/۵۷، و بیش ترین مربوط به حیطه سه با ۰/۸ میباشد.

جدول ۲ - مقایسه همبستگی درونی (Internal Consistency) مربوط به حیطه های مختلف در دو پرسشنامه

حیطه	تعداد سؤالات	پرسشنامه اصلی	پرسشنامه ایران
تناوب گزارش دهی رخدادها	۳	۰/۸۴	۰/۷۸
در کلی از ایمنی بیمار	۴	۰/۷۴	۰/۵۷
انتظارات و اقدامات مدیریت در راستای ایمنی بیمار	۴	۰/۷۵	۰/۸۰
یادگیری سازمانی	۳	۰/۷۶	۰/۷۰
کار تیمی درون واحدهای سازمانی	۴	۰/۸۳	۰/۶۸
باز بودن مجازی ارتباطی	۳	۰/۷۲	۰/۶۸
ارتباطات و ارائه بازخورد در مورد خطاهای	۳	۰/۷۸	۰/۷۴
پاسخ غیر تنبیه‌ای در قبال رویداد خطای	۳	۰/۷۹	۰/۷۷
مسائل مربوط به کارکنان	۴	۰/۶۳	۰/۶۴
حمایت مدیریت از ایمنی بیمار	۳	۰/۸۳	۰/۷۹
کار تیمی ما بین واحدهای سازمانی	۴	۰/۸۰	۰/۷۷
تبدلات و انتقال اطلاعات	۴	۰/۸۰	۰/۷۶

روایی سازه^۳

به منظور بررسی دقیق تر ساختار پرسشنامه فارسی و اطمینان از عدم تداخل و همپوشانی حیطه ها با یکدیگر، همبستگی میان حیطه ها^۴ محاسبه گردید. بیش ترین همبستگی میان حیطه های های سه (انتظارات و اقدامات مدیریت در راستای ایمنی بیمار) و ۱۰ (حمایت مدیریت از ایمنی بیمار) و به میزان ۰/۵۴ مشاهده شد. گفتنی است هیچکدام از همبستگی ها آنچنان زیاد نبود که نشان دهنده همپوشانی وسیع حیطه ها با یکدیگر باشد (جدول شماره ۳).

در کارهای مشابهی که در کشورهای دیگر انجام گرفته نیز بطور کلی همبستگی های درونی بدست آمده تقریباً در تمامی حیطه ها پایین تر از پرسشنامه اصلی بوده است. شاید بتوان بخشی از این تفاوت را به تفاوت های فرهنگی موجود میان کشورها نسبت داد.

¹ Internal Consistency

² Spearman-Brown Coefficient

³ Construct Validity

⁴ Inter Correlation

جدول ۳ - همبستگی میان حیطه های ۱۲ گانه (Inter Correlation)

D11	D10	D9	D8	D7	D6	D5	D4	D3	D2	D1	حیطه							
											تناوب گزارش دهنده رخدادها و حوادث							
										.0/۲۷۳**	در کلی از ایمنی بیمار							
									.0/۳۶۳**	.0/۱۲۳*	انتظارات و اقدامات مدیریت در راستای ایمنی بیمار							
								.0/۱۹۵**	.0/۱۹۹**	.0/۱۶۲**	یادگیری سازمانی							
							.0/۳۹۱**	.0/۴۰۴**	.0/۴۱۱**	.0/۲۲۴**	کار تیمی درون واحدهای سازمانی							
							.0/۳۷۴**	.0/۳۳۸**	.0/۲۸۳**	.0/۳۶۶**	.0/۳۳۸**	باز بودن مجاری ارتباطی						
							.0/۳۲۱**	.0/۲۵۸**	.0/۳۷۱**	.0/۲۸۶**	.0/۱۶۶**	ارتباط و ارائه بازخورد در رابطه با خططاها						
							.0/۱۴۵**	.0/۱۴۵**	.0/۳۱۹**	.0/۰۴۹	.0/۳۸۴**	پاسخ غیر تطبیهای در قبال خططاها						
							.0/۳۵۸**	.0/۰۵۶	.0/۰۱۴	.0/۱۰۶*	-.0/۱۴۴**	.0/۲۸۱**	.0/۱۹۰**	.0/۰۴۸	مسائل مربوط به کارکنان			
							.0/۱۸۷**	.0/۳۲۶**	.0/۳۴۷**	.0/۳۲۲**	.0/۲۹۱**	.0/۱۵۷**	.0/۰۵۱**	.0/۴۴۲**	.0/۳۵۱**	حمایت مدیریت از ایمنی بیمار		
							.0/۵۱۹**	.0/۰۸۳	.0/۲۴۹**	.0/۳۵۵**	.0/۳۶۶**	.0/۴۰۹**	.0/۲۷۱**	.0/۴۰**	.0/۳۶۱**	.0/۲۵۰**	کار تیمی مابین واحدهای بیمارستان	
							.0/۵۳۲**	.0/۲۹۰**	-.0/۰۵۱	.0/۱۴۹**	.0/۱۸۸**	.0/۴۵۶**	.0/۳۱۷**	.0/۲۷۰**	.0/۱۹۹**	.0/۴۰۳**	.0/۱۳۵*	تبادل اطلاعات

*p<0.05, **p<0.01

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه با ترجمه و معترسازی یکی از معروف ترین و پرکاربردترین ابزارهای مورد استفاده برای ارزیابی فرهنگ ایمنی بیمار، زمینه را برای مطالعات بعدی در حوزه فرهنگ ایمنی بیمار در بخش سلامت و نهایتاً اعتلای هرچه بهتر سیاستگذاری ها، افزایش رضایتمندی بیماران، کاهش هزینه های سلامت، افزایش کیفیت کار و ... فراهم آورده.

جدول ۴ - میانگین، انحراف معیار و نتایج آنالیز واریانس مربوط به وضعیت فرهنگ ایمنی بیمار به تفکیک متغیرهای مستقل مختلف

P. Value	نمره آزمون فیشر (F)	انحراف معیار	میانگین	گروه	متغیر مستقل
۰/۰۳	۲/۹۳	۰/۶۳	۳/۱۹	کم تر از ۱ سال*	سابقه کار در بیمارستان
		۰/۴۳	۲/۹۴	۱ تا ۵ سال*	
		۰/۴۲	۳/۰۸	۶ تا ۱۰ سال	
		۰/۵۱	۳/۰۱	بیش از ۱۱ سال	
۰/۰۴	۲/۷۸	۰/۵۸	۳/۰۳	کم تر از ۱ سال	سابقه کار در واحد
		۰/۴۶	۳	۱ تا ۵ سال	
		۰/۴۲	۳/۱۸	۶ تا ۱۰ سال*	
		۰/۵	۲/۹۲	بیش از ۱۱ سال	
۰/۹۲	۰/۱۶	۰/۵۴	۳/۰۳	کم تر از ۵ سال	سابقه کار در حرفه
		۰/۴۸	۳	۶ تا ۱۰ سال	
		۰/۴۶	۳/۰۵	۱۱ تا ۱۵ سال	
		۰/۴۵	۳	بیش از ۱۶ سال	
۰/۰۰۵	۴/۳۹	۰/۲۳	۳/۱۶	کم تر از ۲۰ ساعت*	ساعت کاری در هفت
		۰/۴۷	۳/۱	۲۰ تا ۳۹ ساعت	
		۰/۵	۳/۰۲	۴۰ تا ۵۹ ساعت	
		۰/۴۸	۲/۷۶	بیش از ۶۰ ساعت	
۰/۰۰۶	۴/۱۸	۰/۴۹	۳/۰۹	پرستار*	شغل
		۰/۴۸	۲/۸۷	پزشک*	
		۰/۴۵	۳/۰۴	شاغل در آزمایشگاه	
		۰/۴۹	۲/۸۹	شاغل در رادیولوژی	

در دستیابی به نمونه ها و ...) ایجاد بستری مناسب برای انجام پژوهش های بیش تر در زمینه ایمنی بیمار می باشد. از نقاط ضعف این مطالعه نیز می توان به امکان وجود سوگراوی در انتخاب نمونه^۲ اشاره کرد. چرا که پرسشنامه ها در روز توزیع می گردید، و بنابراین افرادی که در شیفت کاری شب بودند در این نمونه وارد نمی شدند. از دیگر سو امکان وجود سوگراوی عدم پاسخ در یافته ها را نیز نمی توان رد کرد؛ چرا که به دلیل حجم زیاد کار و عدم وجود امکانات کافی پژوهشگر قادر به بررسی دلیل عدم مشارکت افراد در مطالعه نبود. چنانچه افرادی که در مطالعه شرکت نکرده اند به لحاظ ویژگی های مختلف متفاوت از گروه پاسخ دهنده کان باشند، آنگاه در تعمیم نتایج به کل کارکنان بایستی احتیاط کنیم.

نتایج حاصل از تحلیل ها نشان داد که پرسشنامه ترجمه شده با ۱۲ حیطه مفروض، ابزار مناسبی برای سنجش وضعیت ایمنی بیمار در بیمارستان های کشورمان می باشد. در مطالعه ای که در کشور بلژیک و ژاپن انجام شده بود نیز پرسشنامه با ۱۲ حیطه مورد تأیید قرار گرفت (۲۴ و ۲۵)، حال آنکه مطالعات انجام گرفته در کشورهایی نظیر هلند، آلمان و ترکیه نتایج تحلیل عاملی ۱۲ حیطه مفروض را تأیید نکردن (۱ و ۲ و ۲۶).

با توجه به بررسی های صورت گرفته، مطالعه حاضر نخستین مطالعه ای است که به معتبرسازی یکی از ابزارهای مورد نیاز در سنجش فرهنگ ایمنی بیمار در بیمارستان های ایران می پردازد. از همین رو می توان گفت که یکی از اصلی ترین ویژگی های این مطالعه (علاوه بر نقاط قوت دیگری از قبیل استفاده از روش تحلیل عاملی^۱ به منظور معتبرسازی، روش مورد استفاده

² Selection Bias³ Non response bias¹ Factor Analysis

تعداد کافی، کاهش ساعات کاری کارکنان و ...، در راستای ارتقای هرچه بیش تر اینمنی بیمار پیش رفت.

تشکر و قدردانی

در پایان از همکاری صمیمانه پرسنل خدوم بیمارستان های سینا، شریعتی، ولی عصر و ضیائیان با اعضای تیم پژوهش در تکمیل پرسنل این نهایت تشکر و سپاسگزاری را داریم. Marlin Smit همچنین بر خود لازم می دانیم تا از خانم دکتر از مؤسسه تحقیقات خدمات سلامت هلند به سبب مشورت های ارزنده شان در طراحی و پیشبرد این مطالعه تشکر نماییم.

بدون شک نتایج حاصل از این مطالعه می تواند به مدیران و مسئولان بیمارستان در ایجاد محیطی اینمن برای بیماران از یکسو، و سیاستگذاران نظام سلامت کشور به منظور طراحی نظام سلامتی کارآمد و پیشبرد اهداف اینمنی بیمار از سویی دیگر باری نموده و پایه ای برای انجام مطالعات جامع در کشور باشد. باستی ابتدا با ارزیابی سطح موجود فرهنگ اینمنی بیمار در بیمارستان های کشورمان با نقاط ضعف و قوت آشنا شد، و سپس با طراحی مداخلاتی نظری ایجاد نظام گزارش دهی رخدادها، تغییر فرهنگ تنبیه‌ی موجود، استفاده از پرسنل به

References

- Smits M, Christiaans I, Wagner C, van der Wal G, Groenewegen P. The psychometric properties of the 'Hospital Survey on Patient Safety Culture' in Dutch hospitals. BMC Health Services Research 2008;8:230-39.
- Bodur S, Filiz E. Validity and reliability of Turkish version of "Hospital Survey on Patient Safety Culture" and perception of patient safety in public hospitals in Turkey. BMC Health Services Research 2010; 10:28.
- Brennan TA, Leape LL, Laird NM, Hebert L, Localio AR, Lawthers AG, Newhouse JP, Weiler PC, Hiatt HH: Incidence of adverse events and negligence in hospitalized patients. Results of the Harvard Medical Practice Study I. N Engl J Med 1991, 324:370-376.
- Wilson RM, Runciman WB, Gibberd RW, Harrison BT, Newby L, Hamilton JD: The quality in Australian health care study. Med J Aust 1995, 163:458-471.
- Thomas EJ, Studdert DM, Burstin HR, Orav EJ, Zeena T, Williams EJ, Howard KM, Weiler PC, Brennan TA: Incidence and types of adverse events and negligent care in Utah and Colorado. Med Care 2000, 38:261-271.
- Schioler T, Lipczak H, Pedersen BL, Mogensen TS, Bech KB, Stockmarr A, Svenning AR, Frølich A: Incidence of adverse events in hospitals. A retrospective study of medical records (In Danish). Ugeskr Laeger 2001, 163:5370-5378.
- Vincent C, Neale G, Woloshynowych M: Adverse events in British hospitals: preliminary retrospective record review. BMJ 2001, 322:517-519.
- Davis P, Lay-Yee R, Briant R, Ali W, Scott A, Schug S: Adverse events in New Zealand public hospitals I: occurrence and impact. N Z Med J 2002, 115:U271.
- Baker GR, Norton PG, Flintoft V, Blais R, Brown A, Cox J, Etchells E, Ghali WA, Hébert P, Majumdar SR, O'Beirne M, Palacios-Derflinger L, Reid RJ, Sheps S, Tamblyn R: The Canadian Adverse Events Study: the incidence of adverse events among hospital patients in Canada. CMAJ 2004, 170:1678-1686.
- Michel P, Quenon JL, De Sarasqueta AM, Scemama O: Comparison of three methods for estimating rates of adverse events and rates of preventable adverse events in acute care hospitals. BMJ 2004, 328:199.
- Zegers M, De Bruijne MC, Wagner C, Hoonhout LHF, Waaijman R, Smits M, Hout FAG, Zwaan L, Christiaans-Dingelhoff I, Timmermans DRM, Groenewegen PP, Wal G van der: Adverse events and potentially preventable deaths in Dutch hospitals: results of a retrospective patient record review study. Qual Saf Health Care in press.
- Kohn LT, Corrigan JM, Donaldson MS: To err is human: Building a safer health system. Institute of Medicine Washington, DC: National Academy Pres 2000.
- WHO: Call for more research on patient safety <http://www.who.int/mediacentre/news/releases/2007/pr52/en/index.html>.
- Schein E: Organizational Culture and Leadership San Francisco: Jossey- Bass; 1985.
- Nieva VF, Sorra J: Safety culture assessment: a tool for improving patient safety in healthcare

- organizations. Qual Saf Health Care 2003, 12:ii17-ii23.
16. Pronovost PJ, Weast B, Bishop K, Paine L, Griffith R, Rosenstein BJ, et al: Senior executive adopt-a-work unit: a model for safety improvement. Jt Comm J Qual Saf 2004, 30:59-68.
17. Colla JB, Bracken AC, Kinney LM, Weeks WB: Measuring patient safety climate: a review of surveys. Qual Saf Health Care 2005, 14:364-366.
18. Flin R, Burns C, Mearns K, Yule S, Robertson EM: Measuring safety climate in health care. Qual Saf Health Care 2006, 15:109-115.
19. Agency for Healthcare Research and Quality [http://www.ahrq.gov/qual/hospculture].
20. Handler SM, Castle NG, Studenski SA, Perera S, Fridsma DB, Nace DA, Hanlon JT: Patient safety culture assessment in the nursing home. Qual Saf Health Care 2006, 15:400-404.
21. Ghanbarnezhad A. psychometric analysis of the psychological health questionnaire (GHQ-28) applied among skin patients in Razi hospital in 1385 using confirmatory factor analysis. master thesis in biostatistics, public health faculty of Tehran university of medical sciences 1386.
22. Garson, D. G. (2008). *Factor Analysis: Statnotes*. Retrieved March 22, 2008, from North Carolina State University Public Administration Program, <http://www2.chass.ncsu.edu/garson/pa765/factor.htm>.
23. Bryant, F. B., & Yarnold, P. R. (1995). Principal components analysis and exploratory and confirmatory factor analysis. In L. G. Grimm & R. R. Yarnold (Eds.), *Reading and understanding multivariable statistics* (pp. 99-136). Washington, DC: American Psychological Association.
24. Hellings J, Schrooten W, Klazinga N, et al. Challenging patient safety culture: survey results. International Journal of Health Care Quality Assurance 2007;20:620-632.
25. Ito et al.: Development and applicability of Hospital Survey on Patient Safety Culture (HSOPS) in Japan. BMC Health Services Research 2011;11:28.
26. Pfeiffer Y, Manser T. Development of the German version of the Hospital Survey on Patient Safety Culture: Dimensionality and psychometric properties. Safety Science 2010;48:1452-1462.

Validation of Farsi version of hospital survey on patient Safety culture questionnaire, using confirmatory factor analysis method¹

Moghri J.¹, Ghanbarnezhad A.², Moghri M.³, Rahimi Forooshani A.⁴, Akbari Sari A.⁵, Arab M.^{5*}

Submitted: 3.12.2011

Accepted: 7.2.2012

Abstract

Background: Patient safety is one of the most important components of health care quality. Given that assessing the current culture of patient safety is the first step in improving patient safety, we decided to translate and validate one of the most used patient safety culture assessment tool (HSOPS questionnaire) for the first time in Iran, and in this way take a step toward improving patient safety in our hospitals.

Materials & Methods: This cross sectional study was done among four general hospitals of Tehran University of Medical Sciences (TUMS), which were selected purposefully. Questionnaires randomly distributed among 420 members of the study population, and were collected after completion. Results were analyzed using Confirmatory Factor Analysis (CFA), internal Consistency and correlation.

Results: The value of Fitness function (FF) was 14.25 and according to that, the value of Goodness of Fit Index (GFI) was 0.96. Almost in all of the dimensions, the internal consistency of items in the translated Persian questionnaire was lower than the original one and ranged between 0.57 to 0.8.

Conclusion: Regarding to the findings of this study the Persian translation of the HSOPS questionnaire is a valid tool for the assessment of patient safety culture in Iran's hospitals.

Keywords: Patient safety culture, HSOPS questionnaire, Validation, Confirmatory Factor Analysis, General hospital

1 PhD student in health policy, Department of Health Management and Economics, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

2 Master of Biostatistics, Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

3 Master student of health economics, School of management and Informatics, Shiraz university of medical sciences, Shiraz, Iran

4 Associate professor, Department of Epidemiology and Biostatistics, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

5 Associate professor Department of Health Management and Economics, School of Public Health, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran (* Corresponding author) Tel: 88989134 arabmoha@tums.ac.ir

